

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej spoločnosťou F., so sídlom v B., IČO: X., v mene ktorej koná doc. JUDr. B., PhD., advokát a konateľ, proti povinnému **R.**, bývajúcemu v M., **o vymoženie 1.306,49 eur s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 15 Er 878/2009, o dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 29. júla 2014 sp. zn. 9 CoE 248/2013, takto

r o z h o d o l :

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Galanta uznesením z 2. augusta 2012, č.k. 15 Er 878/2009-19, zastavil exekúciu vedenú na základe rozsudku rozhodcovského súdu, ktorý exekučný súd bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“), s tým, že súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov exekúcie vo výške 40,- eur. Rozhodol tak s poukazom na § 57 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok) v spojení s § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. Podľa súdu bola v danom prípade uzatvorená zmluva o úvere, ktorú bolo treba považovať za spotrebiteľskú zmluvu. Rozhodcovská doložka, ktorá bola v tejto zmluve dojednaná, bola spotrebiteľovi nanútená, neprimerane zvýhodnila dodávateľa a povinného zbavila reálnej možnosti ochrany jeho práv pred všeobecným súdom. Predmetná doložka je neprijateľná a v dôsledku toho neplatná, pretože spôsobila hrubý nepomer

v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Takáto neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom, výkon práv a povinností z nej odporuje dobrým mravom a spôsobuje, že rozhodcovský rozsudok je ako exekučný titul nevykonateľný, preto bolo potrebné exekúciu zastaviť. Toto rozhodnutie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Trnave uznesením z 29. júla 2014 sp. zn. 9 CoE 248/2013, napadnuté uznesenie potvrdil a návrh oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p. zamietol. V odôvodnení sa stotožnil s odôvodnením súdu prvého stupňa, ktorého rozhodnutie, považujúc ho za vecne správne, potvrdil v zmysle § 219 O.s.p. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bola v preskúmvanej veci uzatvorená spotrebiteľská zmluva obsahujúca neprijateľnú (nekalú) podmienku. Neplatná rozhodcovská doložka nemohla založiť oprávnenie rozhodcovského súdu vydať rozhodcovský rozsudok, preto je rozhodcovský rozsudok právne neúčinný, nulitný, neschopný vyvolať právne následky a nie je spôsobilým exekučným titulom. Návrh na prerušenie konania odvolací súd zamietol z dôvodu, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre takýto postup.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená dovolaním, ktoré odôvodnila tým, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§237 písm. e/ O.s.p.), súdy oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), v konaní došlo k inej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, a napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Pre prípad, že v konaní vystupoval vedľajší účastník, dovolateľka namietala aj vadu podľa § 237 písm. b/ O.s.p., a žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru EÚ predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade

s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k návrhu na prerušenie dovolacieho konania ako aj vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

Dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. b/ O.s.p. spočívajúcom v nedostatku spôsobilosti vedľajšieho účastníka byť účastníkom exekučného konania, sa dovolací súd nezaoberal, nakoľko v konaní vedľajší účastník nevystupoval.

Úspešnému povinnému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti oprávnenej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu však náhradu trov nepriznal, pretože mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli a tento si ich ani neuplatňoval.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. februára 2016

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová